

TRIBUNA DE LA PAU

A Banyoles parlarem de la pau

Salomó Marquès (*)

«En el camp del desarmament, seria molt interessant saber quina és la producció d'armes de l'estat espanyol. És cert que més de la meitat s'exporten?»

Aquestes darreres setmanes tots hem parlat de Pau. Una Pau lligada amb la permanència o amb la sortida d'Espanya de l'OTAN (ara en diuen Aliança Atlàntica). Uns consideraven que la millor manera de contribuir a una pau estable era romandre allà on ens va introduir el govern anterior. D'altres creiem que era molt millor sortir-ne i adoptar una postura de neutralitat activa. Pau, pau... el president del govern va pronunciar aquesta paraula més de 40 vegades en la darrera intervenció televisada abans del referèndum. (ho diuen els diaris).

Justícia i Pau està amb els perdedors del referèndum (perquè hi ha hagut guanyadors i perdedors, encara que ens vulguin fer creure que no ha passat res). Justícia i Pau està a favor d'una neutralitat activa, no volem un món dividit en dos blocs (OTAN i Pacte de Varsòvia). Desgraciadament, el món ja està dividit en dos blocs: el dels països rics, explotadors, i el dels països pobres, explotats.

Ja fa uns anys, després d'acabar la campanya **Objectiu O'7%** (una campanya de sensibilització i desvetllament a favor de la solidaritat i cooperació entre els països), en vàrem iniciar una altra: **Desarmament-Desenvolupament per la Pau** amb propostes concretes, p.e. demanant una llei d'objecció de consciència, demanant la reducció progressiva dels pressupostos militars de l'estat espanyol (que cada any són més alts)... Després del resultat del referèndum, creiem, ara més que mai, que cal continuar amb aquesta campanya.

Entorn del tema de la Pau, encara hi ha moltes preguntes sense contestar. En el camp del desarmament, seria molt interes-

sant saber quina és la producció d'armes de l'estat espanyol. És cert que més de la meitat s'exporten? a quins països van destinades? aquests països són els mateixos que es beneficien dels Crèdits d'Ajut al Desenvolupament que atorga el govern espanyol? per què no existeix una comissió parlamentària de control de destinació de les armes, com tenen la majoria de països europeus? quants milions es gasten diàriament a l'estat espanyol en defensa? (i en cultura?, en ensenyament?, en sanitat?...). Quan el president de la Conferència episcopal diu que la despesa de defensa a Espanya representa el 3'4% del producte interior brut i Felipe González li replica dient que està mal informat, que només representa el 2'2%, qui té raó? (amb els barems emprats pels països de l'OTAN que inclouen dintre d'aquest concepte, a més de la partida de defensa, d'altres com p.e. cossos militars —la guàrdia civil—, pensions de jubilació, subvencions a organismes autònoms de caràcter industrial i comercial que tenen a veure amb la fabricació d'armes... Des d'aquesta òptica té raó el bisbe).

En el camp del desenvolupament podem preguntar-nos: quin control es fa dels Crèdits d'Ajut al Desenvolupament que el govern atorga a diversos països? què passa amb la no-nada Llei de Cooperació promesa ja en l'anterior legislatura?...

Més preguntes: l'actual llei d'objecció de consciència és bona? què en diuen els que la varen projectar i aprovar? i els objectors què en diuen? A l'hora de promoure la solidaritat i la cooperació entre els pobles de la terra, què es fa des de Catalunya? què

fem els catalans en aquest sentit? i les institucions públiques de Catalunya: Generalitat, Diputacions, Ajuntaments...? els ajuntaments democràtics tenen propostes concretes en el camp de l'educació per a la Pau?...

No ens han tret de l'OTAN, no hem aconseguit marxar-ne i tampoc no em aconseguit resposta a molts d'aquests interrogants. Estem convençuts que les respostes hi són. És per això, perquè volem tractar en profunditat el tema de la Pau, del Desenvolupament i del Desarmament, que convoquem totes les persones interessades a una trobada a Banyoles, el diumenge 27 d'abril.

A la Casa Missió, a partir de les 10 del matí, parlarem d'aquests temes en una taula rodona—debat diversos experts. Arcadi Oliveres, de Pax Christi, parlarà sobre **Ètica i cursa d'armaments**; Àngel Colom, de CIE-MEN, ho farà sobre **Els catalans i el Tercer Món**; Joan Manuel del Pozo, diputat del PSC al Congrés i un dels ponents de la llei, parlarà sobre **Què és l'objecció de consciència**, i l'alcalde d'Arbúcies, Jaume Soler, parlarà de **Què vol ser el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament**. Creiem que tant pels temes que es tractaran com per la personalitat dels participants es podrà fer un debat enriquidor amb la participació de tots aquells que hi vulguin venir. Des d'aquí convidem tots els interessats, homes i dones, joves i grans, a participar-hi. Les conclusions a què puguem arribar i les accions concretes que puguem proposar depenen de tots els assistents.

(*) Membre del Secretariat de Justícia i Pau.

UN SOFÀ

A LA RIBA

23-A

PROSA - L'estar del dia, la Maria Mercè Roca, amb «**Sort que hi ha l'horitzó**» i «**Ben estret**». Prosa aparentment senzilla, amb una acurada selecció dels materials, apte per a molta gent. Per saborejar en un passeig per la muralla. En Miquel Fañanàs, que torna a carregar amb «**Dies Irae**». Dos motius de joia: la nova entrega de l'autor de l'escandalosa «**Susqueda**» —ara amb una narració sobre capellans, tacats de sang, i sobre descobridors d'un món amarat de mals presagis—, i l'aparició d'una editorial delicada i ben poc grisa, «**Pont de Pedra**».

En Jordi Soler amb «**Històries inventades**» trasllada la seva imaginació exuberant des de les ones de Ràdio-Cadena a les pàgines d'un llibre, editat per la mateixa emissora. Sorprenent i «épatant» com una perla del Carib.

Finalment, una proposta que vol ser innovadora perquè recupera tota una tradició de literatura de fulletó. Llenguatge amè, preu que fa riure, format tipus quiosc, i temes de gènere: policíac, de terror, rural, sentimental, rosa de fantasmes, de l'oest, etc. etc. La col·lecció es diu «**Novel·la al Punt**» i la primera entrega és d'en Toni Vinyes: «**L'Estigma dels Montoreigs**», terror psicològic per a tardes d'ensopiment.

POESIA - L'Oliva, amb «**El somriure del tigre**», divertit, irònic i editat per fer néixer butllofes. També treu una «**Introducció a la mètrica**», per aprendre a llegir poesia.

En Comadira, amb «**Enigma**», greu, filosòfic, vital, esplèndid.

TUTTI QUANTI. Llibres d'en Jaume Fabre i d'en Ramon Alberch (sobre els Jardins de Girona, editat per l'Ajuntament), d'en Fabre, un altre cop (prolífic Fabre!), amb la Mercè Huerta sobre la formació de Girona, d'en Josep Clara (Federalisme), d'en Carmel Rosa (II República) i de la Mariàngela Vilallonga (llibre maco, maco, sobre els Arbres, il·lustrat per en Comadira. Tendre i floral. Un regal perfecte).

Apa, compreu, que avui no hi ha IVA.

J.M. Fonalleras

EL LECTOR ESCRIU

Puntualitzacions al gerent de Gas Girona

Sr. Director,

Relacionats amb les declaracions, publicades en el PUNT DIARI el dia 16, del Sr. Jorge Busquets, gerent de l'empresa Gas Girona, S.A., vull puntualitzar els punts següents acollint-me als drets que em concedeix l'actual legislació sobre premsa:

En cap moment ni en cap lloc no he afirmat que Gas Girona hagués omplert els dipòsits tres i quatre ni que tingués cisternes plenes aparcaades en espera que s'anessin buidant els dipòsits.

El que vaig dir és que estava convençut que hauria de fer l'una o l'altra opció, en el cas que es produís la vaga de Butano S.A.

El Sr. Busquets, en les seves declaracions, afirma: «...vam fi-

lar més prim a l'hora de sol·licitar cisternes i se'n va demanar alguna més».

Crec que el Sr. Busquets reconeix en aquestes manifestacions que va demanar gas en excés.

On pensava descarregar-lo?... Més endavant, afirma: «Perquè aquests dos dipòsits van ser precintats pels Serveis d'Indústria, després de ser utilitzats la darrera vegada amb motiu d'una situació d'urgència i amb el consentiment de l'ajuntament de Salt».

També aquí reconeix, el Sr. Busquets, haver utilitzat en una ocasió aquests dipòsits. Entenc que una vaga de nou dies, en què se suposa que no rebria gas, és també una situació d'urgència; per això entenc que, probablement, hauria sol·licitat els permisos oportuns per utilitzar davant una emergència aquests dipòsits.

El Sr. Busquets afirma que, en aquest mes d'abril, els usuaris de gas ciutat estan consumint la quarta part de gas de la que consumim el mes de gener; jo em permeto dubtar d'aquesta alegre afirmació. De tota manera, els usuaris podran donar la raó a l'un o a l'altre quan paguin els seus rebuts.

També afirma haver elaborat un pla especial de subministrament per garantir el servei a l'usuari; espereu que, amb aquest pla, els usuaris no hagin de tornar a patir les molèsties d'altres anys: amb talls de subministrament, no concessió de nous permisos, etc.

Per acabar, vull puntualitzar alguns altres aspectes de les notícies publicades en aquests darrers dies sobre aquest assumpte:

—En cap moment no he afirmat que fos el president del comitè local d'empresa. El que vaig dir, és que jo sóc membre del comitè local d'empresa i del comitè inter-zona de la delegació regional nord-est de Butano S.A.

—Així mateix, mai no he afirmat pertànyer a l'executiva de la unió intercomarcal d'U.G.T., sinó que, només sóc el secretari general de la S.S. d'U.G.T. de Butano S.A. de Caldes de Malavella.

—Que la presència al meu costat del company Roca només s'explica per la bona amistat que ens uneix, sense que aquest fet vulgui dir que representés el secretariat intercomarcal.

—I acabo dient que totes les afirmacions que he fet són rigurosament certes, i agraeixo a tots els mitjans de difusió l'atenció que m'han dedicat. **Gabriel Criado Laliga**. Caldes de Malavella. (Traduït del castellà).

NECROLÒGIQUES

ESTEVE ALSINA I FERRAN

A l'edat de 67 anys va morir ahir a Barcelona, Esteve Alsina i Ferran, natural d'Arenys de Mar.

Estava casat amb Engràcia García i Riiza i tenia un fill: Esteve.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a dos quarts de deu del matí, a l'església parroquial d'Arenys de Mar.

Que descansi en pau.

MIQUEL CANALS I CATA

A l'edat de 87 anys va morir a Arenys de Munt, Miquel Canals i Cata, que residia a la Rambla Eixample, n° 102 de la mateixa població.

Era vidu de Concepció Salvador i Vicens i tenia quatre fills: Concepció, Salvador, Vicens i Carlos.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui a un quart de dotze del matí, a l'església parroquial d'Arenys de Munt.

Que descansi en pau.